

τελευτήσας σπιθκιακός στρατηγός Τόμ Πούς, όστις έν Παρισίοις άλλοτε συνέπεσε νά κατοική έν τή αύτῃ οίκῳ μετά τοῦ Λαμπλάς, τοῦ γνωστοῦ αἰδοῦ, πελωρίου τῶ ἀνάστημα. Οἱ ξένοι καί οἱ ἐπαρχιώται, οἱ θέλοντες νά ἴδωσι τόν νάνον ἀθρόοι συνέρρευον καί εἰς τήν οἰκίαν τοῦ πολλαχίς δὲ ἐκ παραδρομῆς, ἀντί νά κρούσῃ τήν θύραν τοῦ Τόμ Πούς, ἔκρουον τήν θύραν τοῦ Λαμπλάς, οὐκ ὀλίγον δυσχεραίνοντος, διὰ τὰς συχνάς ταῦτας ἐνοχλήσεις. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν εἰς ἐπαρχιώτης, ἐπισκέπτης τοῦ νάνου, κρούει τήν θύραν τοῦ γείτονός του κατά λάθος. Ὁ Λαμπλάς ἐμφανίζεται καί ἐρωτᾷ :

- Τί ἀγαπᾶτε ;
- Συγγνώμην, ἀπαντᾷ τεθορυβημένος ὁ ἐπισκέπτης, ἤθελα νά ἴδω τόν Τόμ Πούς, ἀλλά ...
- Ἐγώ εἶμαι.
- Πῶς ! σεῖς ; ... εἶπεν ὁ ἐπαρχιώτης ἐκπληκτος προσβλέπων τὸ γιγαντιαῖον ἀνάστημα τοῦ αἰδοῦ.
- Μὴ κιττάζετε ! ὅταν παρουσιαζώμῃ εἰς τὸ θέατρον εἶμαι νάνος ... ἀλλὰ εἰς τὸ σπίτι μου ἀναλαμβάνω τὸ φυσικόν μου ἀνάστημα !

Ὁ ἐπαρχιώτης ἐτρέπη εἰς φυγὴν σταυροκοπούμενος.

Ἄξιος

ΜΑΪΟΣ

Ὁ τρελλοχρυσομάλλης ῥοδοστεφῆς προβάλλει, γιὰ τὸν Κολιάτσο σκούζοντ σπονδατοὶ θεολόγοι, γκαρίζοντ τὰ γαῖδουρία, ἡ Φιλομήλα ψάλλει, καί ψόφιο μὲς ἱστοῦς δρόμους σαπίζει σκυλολόγι.

Εἰς τῶν Νυμφῶν τὸ Ἄντρον ἡ Γενοθέφα βγαίνει, εἰς τοῦ Λαοῦ τὸν κῆπορ συγχάζοντ κουβερνάνταις, τὸ δάνειορ τελειώνει μὲ τὸν Ἀθητογένη, καί στήνονται καί ἄλλοι προγότων ἀνδριάντες.

Μὲ φόλα φαρμακεύοντ τοὺς σκύλους τοῦ Σταμούλη, σπιθαμιατοὶ νάνοι πηδοῦντ εἰς τὰς Κλεϊνάς, καί ἰστό τῆς Σύρας κορτά εἰς τὸν Μισούλη τὸ ἀγαλμά του στήνει καί ὁ Τσιροπιναῦς.

Ἐν τούτοις κι ὁ Φιλήμων προτίθεται νά στήσῃ πλουσίονε ἀποπάτουε κι ὁ κόσμος θά σασιέσῃ, βγαίνει καί τοῦ γαλάτου ἀφράτο καλαμπόκι καί πιάνεται ὁ Στρίγκλωφ μετὰ τοῦ Θεοτόκη.

Ἐψόνονται εἰς σκόνης νεφέλας αἱ Ἀθηναί, γυμνάσια ἰτάς θήβας, καπνοῦ καί δπλωρ θέα, καί ὁ βλαστὸς τοῦ θρόνου, ποῦ Ταγματάρχης εἶνε, ἰστὴν Γερμανία πάει νά βρῆ τὴν Δωροθέα.

Σουρπ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Ἰδιαιτέρα Ἀπειράς).

ΣΥΡΟΣ Τετάρτη 3 Μαΐου. — Διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι αὐτόθι ἀπειλεῖται βροχὴ παρασῆμων. Ἀπεσταλὴ Κορέσης διὰ τὰ περαιτέρω μὲ ἐν ἀλεξιβρόχιον.

ΑΘΗΝΑΙ Πέμπτη 4 Μαΐου. — Κορέσης ἀφίκετο ἀμφιβάλλομεν, ἐάν θά κορέσῃ τὴν βρεξίν των. Τὸν εἶδον μὲ ἐν λεξικόν γαλλο-ελληνικόν τοῦ Βαρβάτη.

ΣΥΡΟΣ Πέμπτη 4 Μαΐου. — Κορέσης διετάχθη νά τρώγῃ καλὰ εἰς τὸ Σενοδοχεῖον τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας δαπάναις τῶν μελλόντων νά παρασημοφορηθῶσι.

ΑΘΗΝΑΙ Ἀυθήμερόν. — Κορέσης ἔφαγε ... τὴν χυλόπητα. Διάταγμα παρασῆμων εἰς τὰ Ἀνάκτορα. Παρασημοφοροῦνται ὀριστικῶς ὁ Χούμης καί ὁ Μήκης Ἀπαλύρας Περί τοῦ Συγγροῦ καί τοῦ Χαρατζῆ ὑπάρχει ἀμφιβολία.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς

Ἀξενόμοι

ΣΤΑΦΑΞΗΜΑ

Ἐπέρασαν καί ἡ γιορταί, συγάρμα καί πάλι, Καί τώρα μόνον ἡ καρδιά τῶν ἐπισημων πάλλει, Γιατί καθεὶς φαντάζεται ἀνταμοισὴν νά λαθῇ, Καί τῆς εὐνοίας τῆς Αὐλῆς θαρρεῖ πῶς ἀπολαύει.

*

Παρασημα προσημύονε οἱ κάτοικοι τῆς Σύρας ! Ὁ Χούμης καί ὁ Χαρατζῆ κι ὁ Μήκιος Ἀπαλύρας Καί ὁ Κορέσης ὁ γνωστός προσημύει τὰ δικά του Διὰ τῆς προσθαθείας του καί γιὰ τὰ γαλλικά του.

*

Καί μιὰ κυρία λέγεται παράσημο θά πάσῃ Γιατί κι αὐτὴ ἔχορψε σὺ μπάλο μας μὲ γάρ, Πρὸς δὲ καί γαῖδουριάδας—μᾶς εἶπανε πολλοὶ— Προσημύοντες παράσημο παρήγγειλαν στολή.

Ἐκ Σύρον.

Τζιζικας

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΡΟΣΣΗΣ

Ὁ διάσημος ἴθσοποιός Ἐρνέστος Ρόσσης, οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐν τῇ δ' σελίδι, ἐγεννήθη τῷ 1829 ἐκ γονέων εὐκαταστάτων. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν γυμνασιακῶν αὐτοῦ σπουδῶν ἐπεδόθη εἰς τὰ Νομικά, ἀλλὰ φλεγόμενος ὑπὸ ἐρωτικῆς πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν ἐπεδόθη εἰς τὸ θέατρον καταστάς ἀληθῆς ἔξοχότης. Τὸ πρῶτον ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς δεκαοκταετῆς, τῷ δὲ 1855 ἐν Παρισίοις κατὰ πρῶτον εἶδαζε μετὰ τῆς Ριστόρη. Ἐν Βιέννῃ εἶδαζε τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου τῆς Ἰταλίας κωμικοῦ ποιητοῦ Γολδόνη, κατὰ δὲ τὸ 1866, ὅτε ἐν Παρισίοις ἐωρτάζετο ἡ ἐκατονταετηρίς τοῦ Κορνηλιου, ὁ Ρόσσης εἶδαζεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ «Γαλλικοῦ Θεάτρου» τὸν Σὶβ τοῦ γαλλάτου τούτου ποιητοῦ. Τῷ 1873 ἐν Βιέννῃ, κατὰ τὴν τότε Ἐκθεσιν, ἀπεθεώθη κυριολεκτικῶς, διδάζας τὸν Φάουστ, τὸν Ὁθέλλον, τὸν Ἄμλετ καί ἄλλα ἔξοχα ἔργα. Τῷ 1874 μετέβη εἰς Λονδῖνον καί τῷ 1878 εἰς Παρισίους.

Ὁ Ρόσσης δὲν διακρίνεται μόνον ὡς ἴθσοποιός, ἀλλὰ καί ὡς δραματικὸς συγγραφεύς. Ἡ «Ἀδέλα» του θεωρεῖται ἐν ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς δραματικῆς τέχνης. Ἐκτὸς τούτου ὁ διάσημος ἴθσοποιός εἶνε γλωσσομαθέστατος. Ἡ σκηνὴ τὸν ἐκούρασε πλέον καί σκέπτεται ν' ἀποσυρθῇ ταύτης μελετῶν τοὺς προσφιλεῖς του τρεῖς ποιητάς: τὸν Ὅμηρον, τὸν Δάντην καί τὸν Σαίξπηρ. Λέγει ὅτι ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως πλέον, ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο ν' ἀναπαυθῇ, ἐάν δὲν ἤρχετο εἰς τὴν πατρίδα τῶν κλασικῶν δραματογράφων.